

cariera dvs. sau doar efortul propriu a contat în formarea personalității?

– Am urmat cinci ani la școala de artă pentru evrei, de la atelierul pictorului Maxy, care a însemnat pentru mine deschiderea spre diferitele curente din arta universală. Marele merit al profesorului Maxy a fost că ne-a lăsat, pe fiecare dintre elevii săi, să ne dezvoltăm conform particularităților personale. Taberele de creație, precum și călătoriile de documentare prin muzeele lumii au fost școlile care mi-au permis dezvoltarea mai departe.

– Sunteți autoarea unei opere picturale în care tradiția și inovația, clasicul și modernul coexistă în formule stilistice de o aparte factură. Este acesta rodul unei efort conștient sau a venit de la sine?

– Formulele stilistice de-a lungul anilor au venit firesc în urma nenumăratelor schițe și studii care s-au transformat în tablourile cu care am participat an de an la saloanele oficiale, expozițiile de grup și personale. Ideile și formulele plastice, legatura cu natura, îmi imprimă un mod de a vedea personal. “Nu pictez ce se vede, ci fac să se vadă ce văd eu”, spunea Paul Klee. Pe măsură ce lucrezi se dezvoltă știința de a compune imagini, de a reda anumite atmosfere, sentimente. “Fiecare artist trebuie să exprime ceea ce îi este propriu persoanei sale”, îl citez pe marele Kandinski. Contactul cu publicul, cu critica și aprecierile ei diferite mi-au arătat modul în care pictura mea e înțeleasă și acceptată, ceea ce a constituit întotdeauna un element important în munca mea.

- Aveți o tematică variată în care predomină natura statică și compozițiile cu femei în nenumărate ipostaze. Ce însemnătate acordăți subiectului unui tablou?

– Subiectul unei picturi este esențial. Pornesc la lucru de la ceva pe deplin determinat. Denumirea tabloului urmează, în cele mai multe cazuri, după ce lucrarea a fost terminată. Îmi construiesc tema prin căutări și apoi, pe parcurs, intervin modificând mereu, până găsesc echilibrul între desen și culoare, între idee și realizare. Dar subiectele sunt nenumărate, trebuie să le descoperi și să te îndrăgostești de ele. Picasso spunea că el nu caută, el găsește. Eu găsesc, căutând.

– Aveți desigur o perspectivă, o opinie de o valoare deosebită asupra artei contemporane. Ne-o puteți spune?

– Artă contemporană este variată. Încerc să urmăresc ce se întâmplă în arta epocii noastre, nu doar în plastică. Mă interesează diferitele manifestări: hiperrealismul, “arte povera”, landartul” etc. E normal ca în lumea computerului să se dezvolte o artă corespunzătoare. În cartea lui Isabelle de Maison Rouge “L’ Art Contemporain”, sunt amintite atitudini ale publicului față de arta contemporană, pe care nu o înțelege: “nu e nimic de văzut în aceste expoziții”, “copilul meu de 5 ani poate picta la fel”, “arta e rezervată doar unei elite”, “arta contemporană este opusul frumosului”, “se rezumă doar la provocare și violență”. În replică spun că poziția mea este să caut, să văd, să înțeleg și să aleg ce-mi place.

Gabriela Bidu

